

Chobrzany

Następną wioską będą Chobrzany-
Teraz je Państwu przedstawię,
Przez Żeromskiego klimat ukochany
Z powieścią i filmem w nawie.

Historię Chobrzan neolit zaczyna,
Archeolodzy zgodnie w badaniach podają,
Cywilizacji ludzkiej rośnie podwalina,
Hodowlę, rybołówstwo, ceramikę rozwijając.

Pierwsze wzmianki w kronikach czternasty wiek podaje,
Na prośbę miejscowych braci - Gworka i Zbigniewa
Modrzewiowy kościół staje,
Biskup Grot w nowej parafii nowe łaski przelewa.

W owym to czasie miał miejsce wypadek
O Bożej mocy wyraźnie świadczący-
Króla polskiego z konia upadek,
Bolesną śmiercią władcy się kończący.

Kazimierz Wielki prawo Boskie łamie,
Depcząc przodków tradycję długą,
W Dzień Matki Bożej Siewnej robi polowanie,
Które się kończy fatalnie złamaną nogą.

Król z Przedborza do Chobrzeń przewiezion zostaje,
U kasztelana lubelskiego- Grota się kuruje,
Potem Koprzywnica i stolicy podwoje,
W wieku lat sześćdziesięciu śmierć króla znajduje.

Gwonek Chobrzeński herbu Rawa
Pierwszym przez Długosza dziedzicem podany,
Potem Mikołaj i Jakub Gniewoszowie z Wronowa
Piękne, chobrzeńskie dzierżyli łany.

Dalsze dziedzictwo ród Pękostawskich
Przez prawie sto lat sprawuje,
Potem przybywa tu z ziem lubelskich
Rej - wojewoda i ziemie kupuje.

Dalej Stoiński - stolnikiewicz urzędowski
Chobrzańską posiadłość obejmuje,
Z rąk jego Kaszuba Nieprzycki - łowczy sanocki
Dobra owe wykupuje.

Tuż po rozbiorach ziemię sprzedaje
Janowi z Brześcia Brzeskiemu,
W wojskowe ręce wioska się dostaje,
Powstaje szpital służący każdemu.

Po Brzeskim dziedziczy Jabłońskich ród godny,
Włada lat ponad czterdzieści,
A kolejny dziedzic z natury łagodny,
Jest inspiracją wielu powieści.

Adolf Necanda Trepka wraz z żoną Teklą-
Wujostwo Stefana Żeromskiego,
Pokonując z Górna drogę nielekką,
Znajdują tu namiastkę raję swojego.

Młody Żeromski często tu przebywał,

Wujostwa troską otoczony,
" ogrodem młodości " Chobrzany nazywał,
Klimat do tworzenia znalazł wymarzony.

W cieniu gruszy pisarz wypoczywał,
Dziś jest ona pomnikiem przyrody,
" Gruszą Żeromskiego " naród ją nazywał,
Mimo lat dwustu wciąż pięknej urody.

Wioskę Chobrzany Tarninami zwaną
W " Popiołach " pisarz uwiecznił,
Powieść filmu fabułą znaną
Andrzej Wajda na ekranie przedstawił.

Atmosfera Chobrzan jak balsam działała
Na młodzieńca charakter wrażliwy,
Ciotka zmarła matkę mu przypominała,
Z wujem miał kontakt życzliwy.

Po latach Trepkowie ziemię sprzedali
Pomiędzy mieszkańców wioski,

Do Sandomierza kroki skierowali,
Fundując figurę jako pokłon Boski.

Budowa kościoła po raz trzeci staje,
Dwa wcześniejsze w pożarach spłonęły,
Lecz chobrzańska parafia wiary nie poddaje,
Kamienne mury w starym miejscu stanęły.

Kościół przetrwał do roku 1864-go
I również podzielił los poprzednich,
Następny murowany do dnia dzisiejszego
Stoi i budzi podziw parafii sąsiednich.

Miłosierny Jezus przed kościołem wita,
Ku wszystkim wyciąga Swe dłonie,
W najświętszej figurze " blask chwały rozkwita",
Weseli pochmurne skronie.

Święci Jan i Marta patronat swój dają,
Swojemu ludowi zawsze błogosławiąc,
Dla chobrzańskiej ziemi łaski wypraszają,

Wiarę ojców i dziadów sławiąc.

Matka Boża czuwa tu " Pięknej Miłości",
W cudownym obrazie ludziom przedstawiona,
Nikt stąd nie odejdzie bez w sercu radości
I skruchy za grzechy nim skona.

Święty Józef z klombu miło się uśmiecha,
Przed plebanią figura Jego w kwiatach tonie,
Praca dla Boga to wielka uciecha,
Wiedzą o tym wszyscy dbający o nie.

Na to jak dzisiaj nasz kościół wygląda
I jego pobliskie, barwne otoczenie,
I jak na parafię diecezja spogląda
Pracowało niejedno tutaj pokolenie.

Po pierwszej wojnie w sąsiedztwie kościoła
Publiczną Szkołę Podstawową założono,
Stefana Żeromskiego imię miała szkoła,
Siedem klas powszechnych w skład jej włożono.

Pod koniec drugiej wojny przy tej podstawówce
Liceum i gimnazjum były założone,
Do dnia dzisiejszego w powyższej placówce,
Jako Zespół Placówek Oświatowych są przedstawione.

W ubiegłym roku Chobrzańskie Liceum
Siedemdziesięciolecie hucznie świętowało,
Taki jubileusz to dla wsi apogeum,
Bo wiele osobistości się w szkole wychowało.

Szkoła kształciła przyszłych lekarzy,
Nauczycieli, inżynierów, prawników,
Nawet generał jeden się zdarzył
Efektem nauki świetnych wyników.

Z unijnymi krajami szkoła współpracuje
Szkoląc wspólnie nauczycieli,
Coraz więcej uczniów od premiera stypendia zyskuje,
Za miłość do wiedzy, którą w sercu mieli.

Po wyzwoleniu w Chobrzeżach lecznica powstała,
Dzisiejszy Ośrodek Zdrowia,
Samopomoc Chłopska fundusze nań dala
I pomógł Sandomierski Powiat.

Kółko Rolnicze działalność zaczęło,
Pobudowano Wiejski Pawilon Handlowy,
Nowa remiza Straży i ludzi wspólne dzieło-
Do dzisiaj służy publicznemu użytkowi.

Tuż po pierwszej wojnie OSP powstała,
Do dnia dzisiejszego we wsi funkcjonuje,
Z Kołami Gospodyń ich działalność stała,
Wiejskie imprezy, spotkania, pikniki organizuje.

Wieś bardzo piękna, malownicza,
Nad Gorzyczanką położona,
Ludzie tu kontynuują dawny obyczaj
I pielęgnują kultury znamiona.

Piękne budownictwo ,zadbane obejścia,

Balkony w kwiatkach tonące,
Egzotyczne krzewy, brukowane przejścia,
Całej gminy zachwyty budzące.

W myśl tradycji naszych przodków
Koło Gospodyń Wiejskich się odradza,
Korzystając z unijnych środków
Ciekawe projekty w życie wsi wprowadza.

Dzień Babci i Dziadka, choinka, opłatek,
Grille, festyny, "Walentynki",
Na aukcje charytatywne też zebrany datek,
Rokrocznie parafialne "dożynki".

Drugie stowarzyszenie "Horyzonty Nowe"-
Z Kołem Gospodyń Wiejskich współpracuje,
Widząc osiągnięte efekty i zadania celowe,
Całą wieś do działania prężnie motywuje.

W różnych gminnych konkursach wioska uczestniczy,
Różne laury zdobywając,

W "Święcie Jabłka"- konkurencji wypiek cukierniczy-
Pierwsze miejsce zdobywając.

W "Europejskim Święcie Jabłka"- w innej kategorii
Chobrzańska wioska też startowała,
Wracali do domu pełni euforii-
"Eurosołtysem" ich pani sołtys została.

Wieś się aktywuje w rozgrywkach gminnych:
"Na palmę i stół wielkanocny",
W imię pradawnych tradycji rodzinnych
Każdy z mieszkańców tutaj pomocny.

Na corocznym "Śniadaniu Wielkanocnym"
Chobrzany dwa razy gminę reprezentowały,
W Sandomierskim Zamku Kazimierzowskim
Swoją kulinarny talent pokazały.

Talent zasługuje na uznanie lokalne,
O czym świadczy pierwsza nagroda
W konkursie " Nasze Sandomierskie - kulinaria regionalne"-

- "Srebrna chochła" - i z gotowaniem przygoda.

" Gołąbki z kasza w sosie pieczarkowym "-

To chobrzańskie danie nagrodzone-

Stało się daniem priorytetowym,

Przez starostę sandomierskiego docenione.

Chobrzany maja w swoim dorobku

Różne inne cenne nagrody,

Nawet było jednego roku

Pierwsze miejsce dla " Pięknej i bezpiecznej zagrody ".

W zeszłorocznym "Echa Dnia" plebiscycie

Koło Gospodyń z Chobrzezan startowało,

Drugie miejsce z najlepszych w powiecie,

A na siódmym w województwie się uplasowało.

Drugie miejsce przypadło " Przedsiębiorczej Kobiecie "

Konkurs ten również redakcja poprzednia prowadzi,

I " Rolnik Roku " z Chobrzezan trzeci w powiecie

Uplasował się wśród rolników licznej czeladzi.

W Chobrzeńcach zdolnych osób nie brakuje,
Mających chęci do społecznej pracy,
Ich wartość ogólnopolskie odbicie znajduje,
Prezydent " Brązowym Krzyżem Zasługi " pierś ich znaczy.

Koło Gospodyń wraz z gronem chętnych
W wycieczkach różnych uczestniczy,
Podziwia piękno Karpat naszych,
Odwiedza przyjaciół zza węgierskiej granicy.

Z Kołem Gospodyń żywo współpracuje
OSP dziewięćdziesiąt cztery lata istniejąca,
Wspólne dobre imię swojej wsi buduje
A Straży pozycja, jak wszędzie - wiodąca.

Nowocześniejszy samochód Straży przekazano,
By pomóc wzmocnić bezpieczeństwo,
Bo dzięki Straży - jest to prawdą znaną -
Spokojniej śpi społeczeństwo.

Firma " Agromar " usługi świadczy
Ciągniki i maszyny rolnicze sprzedając,
Najwyższej klasy sprzęt, jak się patrzy
Działa, rolnikom życie ułatwiając.

Przeprowadzone gminne modernizacje
Wioskę w pełni unowocześniły,
Ostatnio zrobiono tu kanalizację,
Unijne projekty się w życie wcieliły.

Wioska bardzo życzliwa dla swoich i gości,
Zachęcam Państwa do jej odwiedzenia
i wtedy można przy sposobności
posłuchać, co mieszkańcy mają do opowiedzenia.

Ja wiadomości w skrócie podaję,
Bo inne wioski na opis czekają,
A po Chobrzeżanach takie zwyczaje
Faliszowice w alfabecie stają.

Autor: Ewa Juda